

דף עירוב

"לייהודים הייתה אורה" אמר רבי יהוזה:

אורה - זו תורה.

וכך הוא אומר:

"כי נר מצוה ותורה אורה" [מגילה ט"ז]

לזכרה של: אורה מושקוביץ ע"ה
משואות- יצחק

במפרשים

ויל' ע"י מ.מושקוביץ * משואות- יצחק 79858 ד.ב.שדה-אגת * טל': 08-8616173 פקס: 08-8616174

פרק ת"ה קלה

א. אור החיים.

פרק ט"ז פסוק י"ד: ז) אף לא אל ארץ גנו. גשָׁה אחר שאמרנו

לקמינו פדרבר מה פקום להרעים על מזינה קטנה מפעה, ורשוי זיל ישב בדרכך, ואולי שתקנו לזר ששלילת היליכתך אצלו לא לצד גדר הארץ שקבלו מפונו שהוציאם לטעמים במדרבך אלא אפל לא לצד השדרה הטובה הנטיחים מפונו לבך, והוא אומרו אף לא אל גנו פרוש אף לצד לא אל ארץ גנו לטעם זה לצד העני האנשים וגנו ומכל שכן שטבקם בקרבתה פנוק:

ז) סעיגנו וגנו לא נעללה. פרוש בותרים נקור עיניהם מפעלה אשר יבטחו בה פנינה, בזה גלו עצם הפלגת השנאה אשר שניאה טובת הדריך אצלים יותר מנוקור עיניהם, לעזה חרה אפו של משה מزاد ע"כ:

מישק

1. אם קראי סדרני נזק כאי?

2. אם תשמחת רע"י סדרני כיון אקייה?

3. אם פירען הילא?

4. איך היל אסמי את תרנגול פקודת העז?

* * *

ב. תוספת בדכה.

פרק טז פסוק לב:

טעם בליית הרכווש אפשר לכון עפ"י המשנה בסנהדרין (נ"ד א')

הבא על הבהיר נסקלה גם תבהמתה, ופירשו בוגمرا, אם אדם חטא בהמת מה חטא לאלי לפי שבאה לאדם תקללה על יהה ואם יראו אותה יזכיר תקלת האדם בחטא ולאין זה לכבוד בין האדם, ובבואר בפסחים (קיט' א) ובמדורשים. שהי' קרת עשרי גול, והעונשיות הזאת היתה סבה למחיקותה, כי נתגאה בה (וכלsoon התורה בע' עקב. ח' י"א, וכסף וזהב ירבה לך ורمت לבך וגנו) — ולכך מכיוון שער עשרו באה תקלת לאנשים אין ראוי שתשתאר העשירות שלו ותחמי כמושיר חטא תמיד.

וגם יש לומר הטעם מאבדן כל אשר לום עפי מה שכתב רשי' כאן בפרשנה (פסוק י"ט) בפסוק ויקח עליהם קרה. בדברי לננות (וכ"ה בתנוחה). ובבואר בפסחים (קיט' ב') דליקנות מושך את לב האדם, ולכן צריך לעזoor משורש את כל השيء לקרה כדי שלא יוכrho עניינו וליצנתו.

ויתכן לו מה, דוֹן בונת האגדה בעירובין (ב"א ב') כל המליעיג המתלוֹזֵך על דברי חכמים נדוֹן באפשרה רותחת (בנוי על הפרש שבוגר האדם), וכונת הדבר, דיכוּו שהאשפה שבוגר האדם אם לא ירוחיקתו תדריע את כל הנוף, אך המתלוֹזֵך צריך להרחיחו כלוֹן שלא יאביד כל הנפש. ולפי זה נכוֹן לנגורות בגמרא תחת נדוֹן באשפה רותחת — נדוֹן באשפה רותחת, בלא מה, כמו שבतכורה להרחיק מגוף האדם אשפה רותחת כדי שלא ירעיל את כל הנוף, אך מרתיקין את זה המליעיג על דברי חכמים כדי שלא יאביד נפשות זולתו עיי' ליצנותו דמשci, כמבואר.

price

1. סכום כל הלקוחות
2. נסיעות כל לקוחות
3. סכום כל לקוחות
4. סכום כל לקוחות

* * *

לשוני

פרק יז' פסוקים כא', בג', כה':

(כג) בוחן מטוחם. פנים גלגולו, טעם יתמרה מופיע שסימנו נגד צבינה פרום (מנוקומת פ' חלקו): (כג) ויצא פרח. כממשתו: ציז. טעם חנומת פפיו, כספסלים נופל: זיגמל שקדים. כספוגר שפבי סוכך סגן שקדיס. נzon יונדל סייל זינגל (גראטיט כה), נלצון זס מזוי גדרי פולין, כמו וכמר נמל יסיש (ישביס יט): זלמס זקליס? טעם פפיו שממוכר לפליות מכל ספיקו — אף שטמפלר פל כספוגר פודעטומו ממחלת נכו, כמו טמליינו גבעיזו וסרגרטם ולמה גמלו (דברי פימייס-יב כו). מלבומו וכפתן גנדין. ממען קאנל זקדיס ימד כספומיס זס פל זס: (כח) למשמרת לאוות. נלצון סנחרמי נעלצין לפסן, ולע ילווע עוד על כספונו: ותכל תלונתם. כמו וקעלאט מלונוסס; נzon זס מבל שקיד נלצון גאניס, כמו חלונוסס. מרמונייעס נלען, [ויס טולוק אין פלונוסס למונזעסס, מונזעסס — זאנטן]

piece

1. גראם מה בזק איז שפוד כה, למה מיסים כלערין גאנצ'ן?
 2. גאנט אנטזיאט זאקיין?
 3. גאנט נאנצ'ט?
 4. גאנט אנטזיאט כי בירביה לא תעה, יאנט זאן דיאט פון?

卷之三

ג. מדרשי תורה לרבנן ר' אנסלמה האשכנזי הי"ד.

פרק יז פסוק כה: ותכל תלונותם כתוב רשי' זל' לשון שם טפעל יחד לנכבה. ויש חילוק בין תלונותם לתלונותם, תלונותם שם דבר על היהוד ואפי' הם תלונות הרבה עיכ' אהשובי³) כי רצתה כזה כי אחריו שתלונותם כתוב בלשון רביהם, והיה ראוי שיאמר ותכלינה תלונותם כי כן דרך לנכבות רבות, אמר ותכל שהוא המפעל⁴) והוא מה שהוא בלשון יהוד לנכבה ואעיפ' שהتلונות רבות אמר ותכל כמו ויבא משה ואחרון (ויקרא ט' כינ') והקראה לשון שם טפעל או לשון שם טפעל והכל אחר הוא:

price

1. *�ִדְמָעַנְךְּ בְּלֵבְבִּי כַּתְּקִדְמֵי סְפִירָה?*
  2. *אֲנָכְךָ מִלְאָמָר כְּאֵין כְּיֻכָּבָר?*
  3. *אֲנָכְךָ רָאָתָי וְעַקְמָתָה כְּאֵין שְׂרָקָנָךְ דִּיבָר?*

* * *

פרק י"ז פסוק כ"ז : ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן ניענו ונוי;
ולפי סהメר לו סק'יס סיעים למסמלה לה מטה טהון לפניהם שערות
וՏיכלוטו בני יסרהיל ומכל מלוונוט. לפיך יהמרו בני יסרהיל אל מטה
וכי יהפכט גנרטה לה שמעה בצוותו לפני הארץ? וככלו כל סקרב ימות. והם
בן שוח נכס לאביהם קמלה סמה להוות! אלה מטה לנוש ומי הפקר כלו נמות
מוד היה אל נקרב אל מטהן ט? לך סביר ס'יס טהון ק' קדמג אלין היה
ונגייך היה ונוי' וחל לה יקרב. ומם בסיס חומרים מל' המארה סממיה היה
טייל סנדס בכביר לה סונגה סקס קירולוס הילן היה מס' לגדנס. וחסן קהמר ובמרקט
לה מסמרת סקדס ולין יסום מוד קלח' ונוי' אנטהצמוי סמטה נהום לה יס'ו
פוד קלח' ודי' טדרש סקדל טאטטס קמה: דרכ' החר לפי בגנולס גוילס קימוטו
כלס במדרכ' והם בן נטוו קיסיל מטבח וגאל סקרב יומת מה לי יומתו קיזס
בקראטס אל סקוטס אלס טכ'יס נמייסש טהמידים? והם כלט האגדה מה מהמר לה
scal סקרב אל מטהן ט' יומם כייחתק סהס לה נקרב לה נמות? אלה רמתן
לעטן!: ד'ה לפי סלהמכו קויל דור סמדריג להן לסס חלק נטולס באה. וסלהמינו
זהס יומו קודס ומנס פסיס מיטפס כפרחים יס'יס להס חלק למש'ג' ט'ס' בטהלי'
וילו נקרב אל מטהן ט' למוש כנדב והיזוגהו לפני ט' וגופס במנוג מלן. וזה
המרס בן גונטן האגדה ונוי' לי מהינס סהמאל נויעה כמייסה כוונסה ומיטפס סיה
לפכן יותר כלני נס אל מיטה זלמן זומננס (כמו (ויקלו כ')). מות יומת סנהדרין
ונוי') וזה טמונתס בן גונטו האגדה כלומר אלס נמות כדרון כל פהlein היהודו כלנו
ווזן לה מוד דבר גמלוטס הנטמות. ולפי קבל סקרב אל מטהן ט' יומם כלו
דרלינו לפני ט' כלס נטפס נס האנחות וגוריית דיספה להן חלק גשלס הכלמי' ומלה
רוים יס' לנו אלס קן! אלס חמוץ לנווט שהס יש לנו חמומות נגע' ? הדריכס נות
גע' טגומות צלון מדרכ' כל פהlein ! סלק' לוס מיז מטה אל להן טטמור צלון
יבאנו יסרהיל פנימה כלמ' פגוע טריילס מדריכיס ווילס יונגן' דאס' ברלהטן;

piske

- ק' ית' דע' ני' ני' כל'ר'ן בד'ר'ת דע' יאל'ס' האכ'ית' פ'ס'ק' ?
 נא' ה'ת'ה' ב'ג'ת'ה' א'נ'ה' מ'ל'ת'ה' ק'ב'מ' ?
 ב'ד'ג'ה' ג'ע' - ?ב'ל' א'ח' - נ'ג'י'ד' ד'ע' יאל'ס' ב'ג'ת'ה' פ'א'נ' ?
 ב'ד'ג'ה' פ'ס'י' - ?ב'ל' א'ח' ג'ע' - נ'ג'י'ג' כל'ר'ן כ'ע'ל' א'ל'ה' פ'ע'ג'ו'ג' ?
 ק'י'ל' ?
 ק' י' נ'ה' ה'ת'פ'כ' ר'ג' כ' ?

* * *

ו. רשות הריש

פרק ייח' פסוק ה':

אמנם שטירה זו כוללת גם את הרוחקת כל הורים מן העבודה. וכן הביצוע החזובי של כלל העובדה במקדש טבוע במתבגרו הוצאות לתורה, וגם הכהנים והלוויים הכהרים לעובודה מזהירים מפני כל שרירות סובייקטיבית. וכל סדר העבודה מכיער, שהמקדש יעבדתו — הן המעשים הנעשים בו והן העושים את המעשים — כולם נתנו על פי רצון ה' עד לפרטיהם, ולא יעשה שם דבר על פי שיקול דעתו של האדם; ולפיכך הביצוע הנאמן של העבודה ימנע מalto את החטא הגורר אבדון; ולא יהיה עוד קץ על-כבוד ישראאל.

(ה) ושטרותם וגור. הקדש הוא המקדש המיציג את חפקן ישראל, ואילו המזבח מיועד למשעי ההתחמסות להחפקן זהו. משמרת הקדש היא החפකן המוטל על הלויים בשותפות עם הכהנים, ואילו משמרת המזבח היא החפකן המיחזר של הכהנים. בספרי אמרות ש"ושתרותם" פונה אל בית הדין של ישראל: "הרוי זה אוורהה לב"ד של ישראל להזהיר את הכהנים שתמזה העכבהה כתיקונה שכשעבודה נעשית כתיקונה הם כלים את הפורענות מכל עולם". סטייעל פירוש זה יש להזכיר את שיטת הספרי כפי שהובנה על ידי ר' רשי: פרשה זו והפרשה שלאחריה לא נאמרה לאהרן במישרין, אלא היא נאמרה למשה על מנת שייאמר אומה לאהרן.

10150

1. קדיבתם את הסודן ותרסת מהיון של פילון נס"א.
 2. אה לאלה כלערוי פוניטים כאלו?
 3. אה הנקבּ פון האקְטָה גַּפְעַן האנטה פְּקָדֵךְ פְּרָאִיעַת אַוְתָּה אַגְּפָעַן פְּנִינִית נְכָךְ?
 4. אה זיינט פְּרָאִיעַת הַכְּהַנִּים וְעַלְלִיעַם יְחִזְקָה, אֲנָה בְּקָדְשָׁה וְהַנְּקָבָבּ הַכְּהַנִּים, פְּעִימָם?
 5. כלערוי נְפָעַן תְּמִימָה כְּקָדְמָה, אה נְפִיאָה גַּפְעַן אֲנָה הַכְּאָלִין בְּלָה?

* * *